

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/160/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418203021
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6418203021.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členov senátu Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v právnej veci žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, proti žalovaným 1/ L. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. E. XXX a 2/ M. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. E. XXX, o zaplatenie 14.487,84 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25Csp/47/2018 - 99 zo dňa 03. 04.2019, takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalobcu odmieta.

II. Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom pre uznanie nároku Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvostupňový súd“) uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 14.487,84 € spolu s úrokom vo výške 6,59 % ročne zo sumy 14.023,20 € od 02.02.2018 do zaplatenia, a s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 14.487,84 € od 02.02.2018, to všetko v mesačných splátkach vo výške 70,- € splatných k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti odvolaním napadnutého rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok I.). Zároveň rozhodol, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti odvolaním napadnutého rozsudku, samostatným uznesením (výrok II.).

2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil ust. § 282, § 285 CSP konštatujúc, že vo veci rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobu žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 0756042 1 04 bola so žalovanými uzavretá Zmluva o medziúvere a stavebnom-spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Úverová zmluva“), podľa ktorej poskytol žalobca žalovaným medziúver č. 0756042 9 05 vo výške 15.000,- €. Finančné prostriedky boli poskytnuté postupným vyplácaním, a to dňa 22.08.2012, dňa 21.09.2012 a dňa 26.10.2012. Celková suma medziúveru bola znížená o sumu poplatku za spracovanie medziúveru. Tento poplatok bol zaúčtovaný pri prvej výplate medziúveru, takže celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 180,- €. Úroková sadzba úrokov za úver bola Úverovou zmluvou dohodnutá v sadzbe 6,59 % ročne. Nakoľko sa úroky za medziúver vypočítali z výšky vyplateného úveru, boli žalovaným účtované od 23.08.2012 úroky za úver v sadzbe 6,59 % ročne zo sumy 3.709,57 €, od 22.09.2012 úroky za úver v sadzbe 6,59 % ročne zo sumy 12.180,- € a od 27.10.2012 úroky za úver v sadzbe 6,59 % ročne zo sumy 15.000,- €. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali splácať riadne a včas. Listom zo dňa 04.10.2017 žalobca vyzval žalovaných

na doplatenie omeškaných splátok, pričom zároveň žalovaných upozornil na možnosť zosplatiť úver pred dohodnutou dobou splatnosti. Upozornenie bolo žalovaným doručené dňa 09.10.2017. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobca dňa 01.02.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalobca zúčtoval nasporené prostriedky na konte sporenia s kontom medziúveru. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti tak bola na konte stavebného sporenia nasporená suma vo výške 976,80 €. Zúčtovanie z tejto výšky bolo započítané na istinu úveru. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (01.02.2018) bola výška dlhu žalovaných voči žalobcovi 14.832,84 €, pričom pozostáva z istiny vo výške 14.023,20 € a nezaplatených úrokov za úver vo výške 356,64 €, nezaplatených poplatkov za poistenie úveru vo výške 108,- €, nezaplatených poplatkov za pomienky vo výške 345,- €.

4. Súd prvej inštancie s poukazom na uznanie záväzku žalovanými (žalovaná 2/ uznala záväzok za žalovaného 1/) rozhodol v zmysle § 282 CSP rozsudkom pre uznanie.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca (ďalej tiež „odvolateľ“), ktorý odvolaním napadol len výrok v časti povolenia splátok, domáhajúc sa zmeny rozsudku v tejto časti tak, že žalovaným bude uložená povinnosť plniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku, resp., aby v tejto časti bol rozsudok zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Odvolateľ svoje odvolanie odôvodnil tým, že rozsudok v napadnutej časti je nesprávny z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Rozsudkom pre uznanie rozhoduje súd o uplatnenom nároku na základe jeho uznania žalovaným. Toto uznanie je jednostranný úkon - vyhlásenie žalovaného. Žalovaný uznáva to, čo bolo žalobcom uplatnené. Uznávací prejav žalovaného sa netýka lehoty na plnenie povinností, takýto prejav ani nie je možné vykonať. V prípade určenia inej lehoty na plnenie, než zákonom stanovenej, resp. v prípade rozhodnutia, že plnenie sa vykoná v splátkach, teda súd nevychádza zo zhody strán sporu ohľadne predmetu sporu. Žalobca pokladá za nesprávnu určenú výšku mesačnej splátky 70 €, nakoľko splátkami vo výške 70,- € by bola uložená povinnosť iba v časti istiny (bez priznaného príslušenstva) plnená viac ako 17 rokov.

7. Žalovaný 1/ a 2/ sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), skôr než pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozsudku, zaoberal sa otázkou, či proti tomuto rozsudku je odvolanie prípustné.

9. Podľa § 355 ods. 1 CSP, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyučuje.

10. Podľa § 356 písm. a) CSP, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku vydanému na základe uznania nároku, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia.

11. Citované ust. § 356 písm. a) CSP je jednou z výnimiek zo zásady prípustnosti odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie. Nie je prípustné podanie odvolania voči rozsudku vydanému osobitným procesným postupom, a to uznaním nároku. Táto výnimka nie je absolútna, lebo proti uvedenému rozsudku je odvolanie prípustné z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia.

12. Neprípustnosť odvolania znamená, že zákon výslovne vylučuje možnosť napadnúť rozsudok súdu prvej inštancie vydaný na základe uznania riadnym opravným prostriedkom (odvolaním).

13. Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku podľa § 282 CSP a žalobca ani túto skutočnosť v podanom odvolaní nenamietal. Žalobca odôvodnil svoje odvolanie tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 365 ods. 1 písm. d) CSP]. Žalobca teda neodôvodnil svoje odvolanie tým, že pre vydanie rozsudku pre uznanie neboli splnené podmienky.

14. Rozsudok pre uznanie nároku v zmysle ust. § 282 CSP je rozhodnutím, proti ktorému zákon nepripúšťa odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP) s výnimkou prípadu, že by bolo odvolanie podané z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozsudku [§ 356 ods. 1 písm. a) CSP]. Odvolací súd zastáva názor, že citované ustanovenie § 355 ods. 1 CSP sa vzťahuje na rozsudok pre uznanie v jeho celosti (s výnimkou výroku o trovách konania, proti ktorému je odvolanie prípustné), pretože zákon nerozlišuje medzi odvolaním smerujúcim proti výroku rozsudku o samotnej výške nároku a odvolaním smerujúcim proti výroku o lehote plnenia. Ustanovenie § 232 ods. 3 CSP dáva súdu možnosť v rozsudku na plnenie určiť lehotu na plnenie dlhšiu ako tri dni a môže takto rozhodnúť aj v rozsudku pre uznanie nároku, k čomu sa ale nevyžaduje dohoda strán o spôsobe, čase a lehote plnenia. Preto ak súd vydá rozsudok pre uznanie a zároveň rozhodne o plnení v splátkach (bez ohľadu na to, či sa strany na splátkach dohodli), odvolanie proti takémuto rozsudku v časti plnenia v splátkach by bolo prípustné len za predpokladu, že pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku ako celku, neboli splnené podmienky podľa § 282 CSP. Rovnaký právny názor zaujali už aj iné odvolacie súdy, napr. v uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 26Co/208/2017, Krajského súdu Košice sp. zn. 6Co/107/2018 a iné.

15. V prejednávanej veci žalobca v odvolaní netvrdil, že by neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku podľa § 282 CSP v časti prisúdenej žalovanej pohľadávky, len namietal samotné povolenie splátok. Takýto dôvod však podľa § 356 písm. a) CSP nie je spôsobilým odvolacím dôvodom proti rozsudku pre uznanie a teda odvolateľ napáda rozsudok z dôvodov, z ktorých nie je odvolanie prípustné.

16. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

17. Odvolací súd nezistil žiadne dôvody, ktoré by odôvodňovali prípustnosť odvolania proti rozsudku pre uznanie, preto odvolanie žalobcu podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie, v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Vo všeobecnosti, ak odvolací súd odmieta odvolanie podľa § 386 CSP, pri posudzovaní nároku na náhradu trov odvolacieho konania vychádza zo zásady úspechu v odvolacom konaní na základe ust. § 255 CSP. Nárok na náhradu trov konania v takom prípade prináleží strane, ktorá nepodala odvolanie. Odmietnutie odvolania je totiž po procesnej stránke považované za neúspech v konaní. V tejto veci by náhrada trov odvolacieho konania patrila úspešným žalovaným 1/ a 2/. Nakoľko však žalovaným 1/ a 2/ žiadne trovy konania v odvolacom konaní nevznikli (vyjadrenia k odvolaniu žalobcu podané neboli), odvolací súd im náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo/544/2015 zo dňa 26. 10. 2016).

19. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).